

UITSPRAAK 19 - 308

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake
het beroep van [naam] appellante
tegen
[namen] als examinatoren van de masterscriptie en de examencommissie [X],
verweerders

Procesverloop

Bij e-mailbericht van 6 juni 2019 heeft [naam] als een van de examinatoren voor haar masterscriptie aan appellante gemaïld dat haar scriptie niet aan het vereiste niveau voor een masterscriptie voldoet en als onvoldoende is beoordeeld.

Op 30 juni 2019 heeft appellante verweerder gemaïld met het verzoek om een derde lezer haar scriptie te laten beoordelen.

Bij besluit van 11 september 2019 heeft verweerder dit verzoek afgewezen.

Bij brief van 17 oktober 2019, ontvangen op 25 oktober 2019, heeft appellante administratief beroep bij het College ingesteld tegen zowel het e-mailbericht van 6 juni 2019 als het besluit van 11 september 2019.

Verweerder heeft op 15 november 2019 onderzocht of een minnelijke schikking mogelijk was. Er is geen minnelijke schikking bereikt.

Op 28 november 2019 heeft appellante een nader stuk ingediend.

Op 10 december 2019 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op 18 december 2019 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellante is ter zitting verschenen. Namens

**Uitspraak
19-308**

Blad 2/7

verweerder zijn [naam], secretaris van de examencommissie [X], [namen], examinatoren, verschenen.

Appellante heeft op 9 juni 2020 een ingebrekestelling ingediend.

Overwegingen

1 – Feiten en omstandigheden

Appellante volgt de masteropleiding [X], specialisatie [X].

Op 6 mei 2019 heeft appellante haar scriptie ter beoordeling ingediend.

Op 6 juni 2019 ontving appellante per e-mail het bericht van haar eerste begeleider dat haar scriptie niet aan het vereiste niveau van een masterscriptie voldoet. Appellante heeft op alle beoordelingsonderdelen onvoldoende gescoord.

Op 11 september 2019 heeft verweerder het door appellante ingediende verzoek om een derde lezer afgewezen.

2 – Het standpunt van verweerders

De examinatoren stellen zich op het standpunt dat het scriptieproces door persoonlijke omstandigheden al 2,5 jaar loopt. Appellante combineerde het schrijven van haar scriptie eerst met een baan in [X] en later met een baan in [X]. Naast functiebeperkingen had appellante ook te maken met gezondheidsproblemen. Het is gebruikelijk om aan de verschillende onderdelen waarop de scriptie beoordeeld wordt geen numeriek cijfer toe te kennen. De examinatoren hebben ervoor gekozen om in dit geval te volstaan met de constatering dat de masterscriptie onvoldoende is en geen numeriek eindcijfer aan appellante toe te kennen om haar gevoelens te sparen. De examencommissie stelt zich op het standpunt dat er geen reden is om een derde lezer aan te wijzen, omdat de eerste en tweede lezer het eens zijn over de beoordeling.

3 – De gronden van het beroep

Appellante betoogt dat de beoordeling van haar masterscriptie niet op goede gronden is verricht. Naar haar mening heeft een eerder voorval met de tweede lezer de beoordeling vertroebeld. Zij stelt zich op het standpunt dat zij ten onrechte niet is gewaarschuwd dat haar scriptie onder de maat zou zijn. Voorts is zij het oneens dat de examinatoren haar scriptie niet met een cijfer hebben beoordeeld.

Uitspraak
19-308
Blad 3/7

4 – Relevante regelgeving

In de Onderwijs- en Examenregeling van de masteropleiding [X] (“OER”) is, voor zover hier van belang, het volgende vermeld:

Article 4.6 Assessment

4.6.4 The examination result is expressed as a whole number or a number to a maximum of one decimal place up to and including 1.0 and 10.0. The result is not be expressed as a number between 5.0 and 6.0.

Article 6.3 Supervision of the Master’s project

6.3.1 The student draws up a plan for the Master’s project together with the first reader, as referred to in 3.3.2. This plan is based on the study load for this component, as specified in the Prospectus.

6.3.2 The plan referred to in 6.3.1 also specifies the frequency and manner of supervision.

In de Rules and Regulations of the Board of Examiners of the degree programme’s Bachelor [X], Master [X] is, voor zover hier van belang, het volgende vermeld:

Article 1.2

Third assessor A third examiner who is appointed by the Board of Examiners in the event that the first and second assessors are unable to agree on the assessment of the thesis / final paper / final report.

Article 4.8a Assessment of final paper

4.8a.1 The Board of Examiners establishes the criteria for the assessment of the final paper (eindwerkstuk), the procedure for the appointment of the first and second examiner, the assessment form and the division of responsibilities between the first and second examiner. The final paper will always be assessed independently by two examiners, and the grade will be determined by agreement between the examiners. If the examiners are unable to reach agreement, the Board of Examiners will appoint a third examiner as third assessor. The third assessor will have the deciding vote.

De Prospectus for Master’s project van de Master’s programme in [X] (hierna: “Prospectus”) vermeldt, voor zover hier van belang:

2.3.2 Assessment

The first supervisor decides when the thesis is sufficiently advanced to be submitted to the second supervisor for assessment. This version can still be modified to take into account any feedback by the second supervisor before the

**Uitspraak
19-308**

Blad 4/7

final grade is determined. The first and second supervisors will assess the thesis on the basis of a number of assessment criteria (see *Appendix 1*). The first supervisor will determine the grade, taking into account the grade proposed by the second supervisor. The supervisors have three working weeks to assess the definitive version of the thesis, provided that preliminary arrangements have been made about the moment of handing in the final version. Upon handing in your thesis please clearly state that this is the final version you are handing in for assessment.

A hardcopy of the final version should be submitted to your first supervisor. In addition this version should also be mailed to your first supervisor. He will upload your thesis in *Turnitin* (a plagiarism detection programme) to check for plagiarism. You can not upload your thesis yourself. If plagiarism is suspected, the Fraud protocol will enter into effect.

5 – De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (“WHW”) te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Het College stelt voorop dat appellante er niet in is geslaagd ook maar aannemelijk te maken dat de tweede beoordelaar haar beoordeling van de masterscriptie niet onbevooroordeeld heeft verricht. Dit betekent dat ook de examencommissie terecht geen reden heeft gezien tegemoet te komen aan de wens van appellante om een andere tweede beoordelaar aan te wijzen. Wat appellante over de tweede beoordelaar heeft aangevoerd, kan dan ook niet leiden tot vernietiging van het besluit van 6 juni 2019.

Ten tijde van de zitting van het College duurde het scriptietraject van appellante 2,5 jaar. Zoals door verweerder in het verweerschrift is opgemerkt, is dat 2,5 keer de tijd die volgens het Prospectus voor dit traject staat. Uit de stukken blijkt dat deze vertraging deels het gevolg is van de persoonlijke en medische omstandigheden waarin appellante verkeert en die niet ten nadele van haar kunnen worden gehouden.

Anderdeels wordt de vertraging echter veroorzaakt doordat appellante herhaaldelijk om aanpassing van de planning heeft verzocht omdat zij als gevolg van haar werk niet voldoende tijd aan de scriptie kon besteden, aan welke verzoeken verweerders ruimhartig tegemoet zijn gekomen, en deels ook aan het eenzijdig door appellante niet nakomen van gemaakte inleverafspraken. Het College kan zich dan ook goed voorstellen dat zowel de examinatoren als de

**Uitspraak
19-308**

Blad 5/7

examencommissie dit masterscriptietraject willen afronden. Ook omdat het aantal uren dat door in het bijzonder de eerste beoordelaar aan de begeleiding van appellante is besteed aanmerkelijk meer is dan de uren die daarvoor staan en waarop appellante 'recht' had. Terugkijkend ware het wellicht beter geweest als verweerders appellante minder ruimhartig tegemoet waren gekomen in haar wensen en de gemaakte inleverafspraken strakker hadden gehandhaafd.

Dat gezegd hebbende, dient de beoordeling ook in een dergelijk geval overeenkomstig het bepaalde in de Algemene wet bestuursrecht ("Awb") en de bij of krachtens de WHW gestelde regels plaats te vinden.

Uit de stukken blijkt dat de examinatoren appellante in februari 2019 per mail de mogelijkheid hebben geboden om aan de hand van een afgesproken inleverschema hoofdstukken in te leveren en per hoofdstuk feedback te krijgen en dan haar eindversie in te leveren óf een proefversie van de hele scriptie in te leveren, daarop feedback te geven en dan de eindversie in te leveren. Appellante heeft voor de eerste optie gekozen, heeft vervolgens ook per hoofdstuk feedback gekregen en de eindversie op de afgesproken deadline ingeleverd.

Zoals ook blijkt uit de stukken heeft de eerste beoordelaar vervolgens de ingeleverde versie van de scriptie als 'onvoldoende' beoordeeld en daarna doorgestuurd naar de tweede beoordelaar die de scriptie eveneens als 'onvoldoende' heeft beoordeeld. Hoewel dit niet in strijd is met de OER of de R&R is daarmee wel in strijd met paragraaf 2.3.2 van de Prospectus gehandeld. Daarin staat immers dat de eerste beoordelaar de scriptie pas doorstuurt naar de tweede beoordelaar als de scriptie 'sufficiently advanced' is. Niet valt in te zien hoe het mogelijk is dat een scriptie die zodanig onvoldoende is dat de examinatoren afzien van het geven van een cijfer om de gevoelens van een student te sparen wel 'sufficiently advanced' is, zoals in paragraaf 2.3.2 is bedoeld. Ook dient een student op grond van deze bepaling in de gelegenheid te worden gesteld om de scriptie, als zij dat wenst, aan te passen naar aanleiding van in elk geval de door de tweede beoordelaar gegeven feedback. De examinatoren hebben appellante deze gelegenheid niet geboden. Het Prospectus is weliswaar geen algemeen verbindend voorschrift, maar de studenten mogen er jegens verweerders van uitgaan dat zij overeenkomstig het Prospectus worden behandeld.

Het College deelt verder het standpunt van appellante dat de examinatoren haar ten onrechte geen numeriek cijfer hebben toegekend voor de scriptie. Door te volstaan met het geven van een onvoldoende, zonder daar een numeriek cijfer aan te verbinden hebben zij in strijd met artikel 4.6.4 van de OER gehandeld.

**Uitspraak
19-308**

Blad 6/7

Uit het voorgaande volgt dat de beoordeling van de masterscriptie niet met de vereiste zorgvuldigheid en derhalve in strijd met artikel 3:2 van de Awb tot stand is gekomen. Door geen numeriek cijfer toe te kennen, maar in plaats daarvan te volstaan met de waardering 'onvoldoende' hebben de examinatoren verder in strijd met artikel 4.6.4 van de OER gehandeld. Het beroep is daarom gegrond en het besluit van 6 juni 2019 moet worden vernietigd. De examinatoren dienen de masterscriptie opnieuw te beoordelen met inachtneming van wat in deze uitspraak is overwogen. Dit betekent dat zij appellante – als zij dat wenst – de gelegenheid moeten bieden om de eindversie van de scriptie naar aanleiding van de gegeven feedback aan te passen en nogmaals in te leveren. Het staat de examinatoren vrij appellante daarvoor een termijn te stellen waarbinnen de aangepaste versie moet zijn ingeleverd. Een termijn van twee weken komt het College niet onredelijk voor. Dat biedt de mogelijkheid het scriptietraject uiterlijk 31 augustus 2020 afgerond te hebben.

Omdat met de vernietiging van het besluit van 6 juni 2019 die beoordeling geacht wordt nooit te hebben bestaan, doet zich de situatie dat de eerste en tweede beoordelaar niet tot één resultaat kunnen komen op dit moment niet voor. Voor aanwijzing van de derde beoordelaar bestaat reeds daarom geen grond. Dit betekent dat het beroep tegen het besluit van 11 september 2019 ongegrond is.

Nu het College binnen de wettelijke termijn van twee weken na ontvangst van de ingebrekestelling heeft beslist, is, gelet op artikel 4:17, derde lid, van de Awb geen dwangsom verschuldigd.

**Uitspraak
19-308**

Blad 7/7

De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

- I. verklaart het beroep tegen het besluit van 6 juni 2019 gegrond;
- II. vernietigt dat besluit;
- III. verklaart het beroep tegen het besluit van 11 september 2019 ongegrond.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon (voorzitter), dr. J.J.G.B. de Frankrijker, dr. J.J. Hylkema, M. Heezen LL.B en Z.I. de Vos LL.B (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. M.S.C.M. Stoop - van de Loo.

mr. O. van Loon,
voorzitter

mr. M.S.C.M. Stoop – van de Loo,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: